

Билтен Bulletin

С К О М П Р А Х И
S K O M P R A H I

9 - 15.11

2013

ПРОГОНОТ И УБИСТВОТО НА ЖАН - ПОЛ МАРА ПЕТЕР ВАЈС

ДИПЛОМСКА ПРЕТСТАВА НА
СТУДЕНТИТЕ ПО АКТЕРСКА ИГРА
- КЛАСА НА ПРОФ. ВЛАДИМИР
МИЛЧИН И ПРОФ. СУЗАНА
КИРАНЦИСКА - ФАКУЛТЕТ ЗА
ДРАМСКИ УМЕТНОСТИ СКОПЈЕ /
САБОТА 09.11.2013 20:00

КРАТКО ЗА НАСТАНУВАЊЕТО НА ЕДНА РЕЛЕВАНТНА ТЕАТАРСКА НАГРАДА

Американското Театарско Крило, (кое првично беше дел од „Сојузничкиот фонд за помош во Втората Светска Војна“), е организација основана во New York City, посветена на „поддржувањето на квалитетот и образованието во театарот“, според МИСИЈАТА НА ОРГАНИЗАЦИЈАТА (краток опис на целите на организацијата). Во 1939 година, група на театарски жени предводени од Rachel Crothers и Antoinette Perry основаа организација во Manhattan. Тие беа активни во Бродвејскиот Театар како покровителки и актерки, кои ја поддржуваат „Сцената на жените за помош во Втората Светска Војна“, како првичен поттик. Кон крајот на војната „Американското Театарско Крило“ се сконцентрирало на семинари за Американскиот Театар и финансирање на бројни стипендии. Она по што е познато „Американското Театарско Крило“ денес е што го спонзорирало првиот Амерички конгрес за театар (FACT) во 1974 година, а најпознато е како: ОСНОВАЧ И СОПСТВЕНИК НА „ANTOINETTE PERRY НАГРАДИ ЗА ИСКЛУЧИТЕЛНОСТ ВО ТЕАТАРОТ“, попознати како TONY AWARD.

Токму оваа награда е доделена на драмата „Мара Сад“ од Peter Weiss, во адаптација и режија на Peter Brook.

ЗА ДРАМАТА

„Прогонот и убиството на Жан Пол Мара“, скратено „Мара Сад“ е драма на Peter Weiss, објавена во 1963 година на германски јазик. Оваа драма ја прикажува класната борба и човечкото страдање. „Револуцијата ги голта своите деца“, кажува Дантон во драмата „Дантоновата смрт“ на Бихнер. Зошто секогаш РЕВОЛУЦИЈАТА е тема која ја интригира хуманоста, ја интригира нашата философска и интелектуална свест, на ниво на етика - Што е навистина РЕВОЛУЦИЈАТА сама по себе?. Дејствието е сместено во познатата

психијатриска болница Шарентон (во која се лечеле историски релевантни личности, како Маркиз де Сад). Главната приказна се одвива на 13 јули 1808, по Француската револуција. Претставата која ја режира Маркиз Де Сад во рамките на приказната, се случува во текот на револуцијата во средината на 1793 година, и кулминира со убиството на Жан Пол Мара. Како што пишува и во воведот на драмата:

„ ВО ОВА ДЕЛО ГОСПОДИНОТ ДЕ САД СЕ ОБИДУВА ДА ПРИКАЖЕ КАКО ЖАН ПОЛ МАРА СТРАДАЛ И КАКО ВО СВОЈАТА КАДА СЕДЕЛ, ПРЕД ПОЗНАТАТА ШАРЛОТ КОРДЕ ДА ПОТРОПА НА НЕГОВАТА

ВРАТА.“

Ова дело е видно создадено под влијанијата на Брехт и Арто, прави силни драматуршки поместувања на етичко и естетско ниво. Драмата „ Прогонот и убиството на Жан Пол Мара“ е еден вид на лабораторија на тези и антитези, кои ги разложуваат идеите за разволуцијата до нихилистички поглед за светот.

ЗА ДИПЛОМСКАТА ПРЕТСТАВА НА СТУДЕНТИТЕ ОД КЛАСАТА НА ПРОФ. ВЛАДИМИР МИЛЧИН

Оваа драма бара многу сериозен пристап во подигнувањето на ликовите на сцената, градење на комплексни улоги, преку сериозните мисли и зрелата реторика, до сонговите кои се епски, но и декларативни. Ова е многу сериозна и амбициозна претстава, во која студентите не изненадуваат и не восхитуваат, со тоа што ни го покажаа како нивна завршна претстава, преку која го заокружуваат своето образование на Факултетот за Драмски Уметности. Чиста дикција, сложени биомеханички дејствија и зрела, но воздржана емоција, вешто резонирање при градењето на одделните режисерски целини. Оваа претстава вреди да се гледа, а на професорот и студентите да им се оддаде почит.

Катерина Момева

Неделното попладне на овогодинешното Скомрахи беше резервирано за филмската проекција на студентите од Факултетот за уметности од Цетиње. Студентите од отсекој филмска и ТВ режија ни понудија солидна програма од шест филмови во категоријата краткометражен игран филм, сите со различен жанровски и стилистички пристап.

Првиот филм кој ја отвори проекцијата беше „Пауза“ на Гојко Беркуљан со интересни жанровски елементи на хорор. Интересно е да се напомене дека вториот краткометражен филм, „Балкан блуз“ на Срџан Станојевиќ или приказна од затворот е филмска адаптација на сцена од драмата Буре Барут на Дејан Дуковски, во соработка со студент на отсекој филмска камера на Универзитетот ЕСРА – Скопје. Од друга страна пак студентот Вук Марковиќ за својот филм „Еквилибриум витае“ се инспирирал од кратката приказна на италијанскиот писател Дино Буцати за „Волшебното палто“ од кое без прекин извираат бесконечно многу пари, но кога главниот лик ќе сфати дека по секое вадење на парите од џебот на палтото се случува некаква трагедија и дека тој износ на пари е некако поврзан со истата, решава да го запали палтото. После исчезнувањето на палтото, исчезнуваат сите скапи предмети и луксузи кои си

ФИЛМСКА ПРОЕКЦИЈА

ФАКУЛТЕТ ЗА УМЕТНОСТИ -ЦЕТИЊЕ/
НЕДЕЛА 10.11.2013 18:00

ги дозволил претходно „Машина за пишување“ на Сенад Шахмановиќ е приказна за човек кој сонува да стане писател и по цена на тоа прифаќа да објави туѓ текст за да се здобие на слава, но притоа влегува во круг на уцени . За да ослободи од тоа , го убива оригиналниот автор на текстот, а во затворот ќе ја надмине креативната криза и ќе почне да пишува. Наредниот филм „Интро“ на Иван Салатиќ стилски отскокнуваше од сите кратки филмови на програмата, особено поради користениот документаризам и обидот приказната да се прикаже повеќе низ слики и визуелно, со многу малку дијалог. Последниот филм „Ехо“ на Милана Јовановиќ е присеќавање на едно младо момче за својата детска љубов од соседството, која загинала во сообраќајна несреќа, пред негови очи. После долго време тој се уште се обидува јасно да се присети на нејзиниот лик и да го наслика.

Овие кратки филмови и нивната афирмација се воедно и резултат на соработката помеѓу младите црногорски автори и меѓународните институции.

Епа среќно филмации!

Лидија Мојсовска

Прво би ја поздравила иницијативата да се постави оваа драма на драмскиот писател Миро Гарван. Оваа драма до сега не е поставува во театрите на Р. Македонија, па испитната вежба на студентите од Приштина претставува своевидна праизведба на оваа драма на театарската сцена. Воедно и овој плоден драмски автор е ретко поставуван на нашата сцена, затоа изискува да позборуваме малку за него и неговото драмско творештво.

Миро Гарван, кој некои го вбројуваат во младата генерација на Хрватски писатели (1961), има зад себе респектабилен книжевен опус, составен од прозни, романсиерни и драмски дела. Гавран сепак најмногу се посвети на драмската форма, градејќи своја препознатлива поетика, секогаш со јасна цел дека пред се пишува театарски и за театарот, каде што му се најважни актерот и публиката. Хронологијата на Гаврановите драмски активности е богата и динамична, од 1983 кога се појавила првата негова драма „Креонтовата Антигона“, до денес каде во театрите се играат неговите две најпознати драми „Се за мажите“ и „Се за жените“. Драмската поетика на Гавран е интимистичка и конверзациска, со инзворендни дијалози и изненадувачки пресврти во однос на иницијалните ситуации.

ЗА ПРЕТСТАВАТА

Испитната претстава „Сè за жената“, сработена од страна на три студентки во класата на проф. Хазир Хазири и проф. Луан Јаха, на помалку наивен, но интересен и комичен начин ни прикажува различни состојби на жената, ситуации низ кои таа поминува во текот на својот живот. Актерската игра со нагласени гестикулации, кабаретската форма на претставата, брзото менување на улоги и состојби (задача која е доста тешка и бара многу посветеност и концентрација), се најзабележувани карактеристики од страна на публиката. Сценографијата останува иста во сите сцени, притоа користејќи се во онаа мера според потребите на сцената која се игра. Едноставно со минималистички решенија. Атмосферата беше надополнета со симпатична музика на која публиката позитивно реагираше. Убаво беше да се види поинаков пристап во однос на актерска игра и трансформации на лик во дадени ситуации, онакви на кои не сме навикнати како публика и не припаѓаат на нашиот пристап во работа на претстава.

Од Драгана Стојчевска

СЕ ЗА ЖЕНИТЕ

КЛАСА НА ПРОФ. ХАЗАР ХАЗИРИ И
ПРОФ. ЛУАН ЈАХА - ПРИШТИНА
НЕДЕЛА 10.11.2013 21:00

ЗА ДРАМАТА

Многу филигрански, со минимални средства, тој ги изградува ликовите на жените од различни аспекти. Драмската структура е многу специфична и циклична, обработува пет драмски приказни: Само пријателки, Кариера, Љубов, Градинка и Пензионерски дом. Сите овие приказни имаат свој почеток и крај, но се распоредени навидум фрагментарно, бидејќи се раскажуваат напоредно и паралелно, давајќи му можност на публиката слој по слој да се запознава со внатрешниот живот на ликовите.

Во-Самопријателки-интригантен е ликот на Анита, преку овој лик се поставува прашањето: Зошто иако живееме во еманципирано општество, Анита е несамостална жена, која не носи сама одлуки за ништо и притоа секогаш наоѓа посилна жена која ќе ги заштити нејзините „интереси“. Зошто дури и во последната сцена, Анита не се соочува со својата пријателка Лада, туку ја испраќа Стела да се конфронтира и да ја ослободи Анита од „влијанието на Лада“.

Преку-Кариера-Гавран се занимава со една многу актуелна тема: На кој начин жените градат кариера во модерното општество? Разговорите меѓу трите колешки се отворени, но не и искрени, ги опфаќаат сите табу теми кои ги тангираат жените со семејства, кои се борат за егзистенција и статус во општеството.

Во Љубов се наметнуваат прашањата: Што е тоа што ги тера жените да живеат сами? Дали може да се прости себичноста на родената сестра? Кои се границите на љубовта?

Во Градинка се наметнува прашањето: Како стресот и брзиот ритам на живеење влијае врз психологијата на девојчињата? Во Пензионерскиот дом се среќаваме со жизнерадосни жени кои се однесуваат како нивниот живот да е на самиот почеток и како крајот на нивната радост не се гледа.

Од Катерина Момева

ФИЛМСКИ ПРОЕКЦИЈА

ФАКУЛТЕТ ЗА УМЕТНОСТИ
ПРИШТИНА

ПОНЕДЕЛНИК 10.11.2013 18:00

Едно минутниот филм „После Војната“ ни го отсликува животот на еден старец кој нема пари за да живее подостоинствен живот. На крајот не шокира пресвртот, кој се состои во откривањето на идентитетот на старецот, универзитетски професор. Филмот „Загуба“ на режисерот Аријета Веселај, ни прикажува една енигматична приказна без расплет, односно повеќе се задржува на напнатоста да се сочува и болката ако се загуби сопственото дете. Зошто некои жени ги прати таква судбина? Филмот „Архива“ на Арлинда Морина има специфична структура и свој посебен авторски стил. Темите кои се

обработени во овој филм ни го прикажуваат злото и мракот преку специфичен визуелен јазик, како низ лупа да ги гледаме мотивациите и внатрешниот живот на антихероите кои се обработени во приказната. Во филмот „Дора“ не заведуваат убавите кадри при создавање на едно уметничко дело, рака. Пресвртот изненадува. „Бора“ е прекрасно и наивно раскажана приказна, за едно девојче кое сака да си купи ѓерданче. Експозицијата е многу јасна, на два начини се развива дејствието и приказната, преку слики и преку наратор кој успева да биде трето око. Начинот на кој е раскадриран и монтиран филмот, покажува зрел режисерски ракопис.

Студентите од Факултетот за уметност во Приштина ни прикажаа инвентивни испитни вежби, меѓу кои ќе издвоиме „После војната“ и „Бора“.

Катерина Момева

**ИДЕИ ЗА ТЕАТАР, ОПШТЕСТВО, КУЛТУРА
И КИБЕРНЕТИЧКИ ПРОСТОР**
ПРОФ. Д-Р НАУМ ПАНОВСКИ,
УМЕТНИЧКИ ДИРЕКТОР НА POIESIS
ТЕАТАР ОД ЊУЈОРК

ПОЕЗИС ТЕАТАР

**„ВО ИДНИНА, ТИЕ НЕМА ДА КАЖАТ
ДЕКА ВРЕМИЊАТА СЕ ТЕШКИ, ТУКУ
ПОПРВО ЌЕ ПРАШААТ: ЗОШТО
НИВНИТЕ ПОЕТИ МОЛЧАТ?“**
- БЕРТОЛТ БРЕХТ

Тргувајќи од оваа мисла, се запознавме со она што професорот Наум Пановски го нарекува негов „животен проект“, или негови практични размислувања во однос на poiesis театарот.

Што е poiesis? Poiesis означува испреплетување на култури, со цел создавање на нов ентитет, ново уметничко дело, нова демократија, еден ангажман, отвореност спротоставена на сите изолации во било каков национален и етички контекст. За подобро разбирање на овој театар, се погледнаа неколку фрагменти од претстави, започнувајќи со „The Orphelia landscape“, посветена на Џо Чајкин, во режија на Наум Пановски, потоа фрагмент од претставата „Сон на летната нок“ од Вилијам Шекспир, играна во 1972-та година, во режија на Питер Брук, а на крајот-фрагмент од претставата „Sarajevo“ на Горан Стефановски, во режија на Наум Пановски. Покрај одличната емотивна презентација, следуваше дискусија каде професорот го постави едно од најважните и најсуштествени прашања, прашањето на идентитетот, замислувајќи ги присутните: „Секој од нас треба да се запраша: што е човекот, што сум јас како уметник и кое е моето место во заедницата?“

ПОНЕДЕЛНИК, 11.11.2013
РАБОТИЛНИЦА

МОЛИЕР МАШИНА

АКАДЕМИЈА ЗА ТЕАТАР, РАДИО,
ФИЛМ И ТЕЛЕВИЗИЈА - ЛЈУБЉАНА
ЖАН БАТИСТ ПОКЛОН МОЛИЕР

ИСПИТНА ПРЕТСТАВА НА
СТУДЕНТИТЕ ОД ТРЕТА ГОДИНА
ПО ГЛУМА И РЕЖИЈА ВО КЛАСАТА
НА ПРОФ. ЈАНЕЗ ХОЧЕВАР, ПРОФ.
ТОМИСЛАВ ЈАНЕЖИЧ И ПРОФ.
БОРИС ОСТАН

Симпатичниот почеток на студентите од Љубљана не ги остави рамнодушни гледачите, каде актерката ѝ се обрати на публиката на македонски јазик, објаснувајќи го тоа што ќе го гледаме во наредните два и пол часа. За вистинските вљубеници во театарот немаше потреба од тоа. Публиката уживаше во едно ново толкување на комедиите на Жан Батист Поклон Молиер. Претставата изобилуваше со ефектни сценски решенија и движења, огромна енергија и комичност, укажувајќи на сериозниот пристап на актерите кон градењето на ликовите.

од Мила Јовановиќ

BYE BYE AMERICA е животна приказна за Станко Петров со која се доловува една искрена импресија на човек, кој многу трезвено зборува за себе. Мојсовска преку една линеарна структура, со свој почеток и крај, го надградува карактерот на својот протагонист и вешто го „портретира“. Колку восхитеност се гледа во неговиот поглед кога зборува за „тој свет“.. „16 000 долари, за 3 долари, тоа е Америка.“ Сепак сакаш и кога ќе те нема, да имаш свој дом. „Не сакам да умрам во Америка, далеку од сите што ги знам“.

ЗАВЕСА Самиот наслов на филмот ни буди многу асоциации, но не ја навестува темата. Динамично и визуелно раскажана приказна, која вешто не држи во напнатост. И додека животот на антихеројот е ставен на коцка, завесата ја затвара антагонистот. Добро напишаниот пејоративен дијалог под влијание на уличниот жаргон, вешто го доловуваат и одигруваат актерите Тони Денковски, Димитрина Мицкоска, Мартин Манев, Марко Трајковиќ и Илија Волчески.

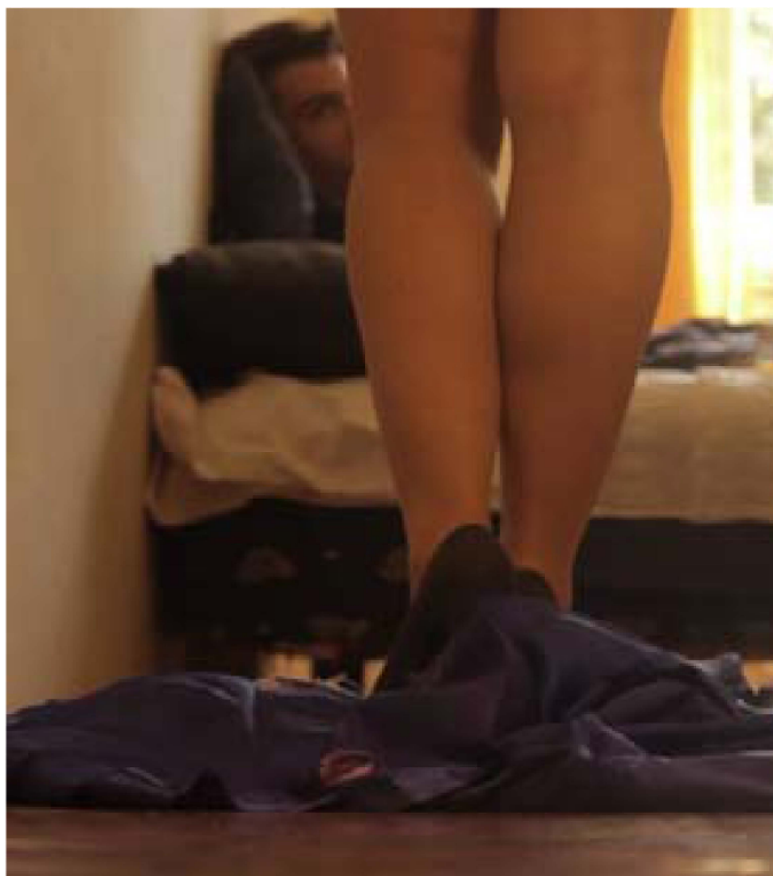
P.U.A - уметник за заведување, е централна тема на овој документарен филм, преку која е отсликан карактерот на МЛАДИЧОТ кој ги обожава жените и техниките на заведување. Пасијата и љубовта што ја чувствуваме кон нешто, не ослободува да станеме поиндивидуални во начинот на кој го восприемаме светот. Некои пасии можат да бидат интригантни, а некои да не шокираат и засмејуваат, но во секој случај благородно може да биде ако ги набљудуваме објективно при градањето на карактерот.

САМО ТИ - Кога филмската приказна успева да предизвика некаква емпатија, тоа значи дека е севкупна и дека студентот успева да ги владее сите „техники“ кои ги научил. Под звук во едно филмско дело не се подразбираат само звучните ефекти, туку и целокупната дикција (дијалогот), кој ја надополнува приказната. Шлагерот „Само ти“ го разбуди цел комшилук, бидејќи Георгива изгради комични ликови, кои сите потајно сонуваат за романтика. И пресвртот е романтичен, хумано и досетливо не засмејува, не оставајќи простор за дилема - дали љубовта ќе победи или не.

ПОЕТОТ И ЛЕКАРОТ- Многу иновативно,

посебно во авторскиот стил, фокусирано врз внатрешните доживувања на ликовите. Прецизен во психологизацијата на мајката и таткото, влијанието што мајката го има врз синот, како доминантна во семејството, „Мици“ изговорено од устата на мајката, ја нарушува слободата на ликот. Лекарот, секогаш „на висока цена“ во општеството, симбол за општествен статус во материјалниот свет, сака барем минута да допре до реалниот живот, каде што луѓето се од крв и месо и каде што ќе го гледаат како човек. Поетот, симбол на порочност, но и секспилност. Жените кога сакаат да основаат семејство, бегаат од поетот, кај лекарот. Кој е поосамен од нив двајцата?

СЕ ВИКАМ БАРБАРА - „Се надевам дека еден ден ќе откријам која е мојата цел на овој свет“ - Јакимска непристрасно и дискретно го наведува протагонистот да ја покаже својата различност, отворено да зборува за себе, бидејќи секој што би протолкувал погрешно, покажува дека има „недостаток на образование“. Таа е постојано со неа, се појавува во некои од кадрите, рушејќи ги бариерите на класичната постапка при водењето на нарацијата. Меѓу луѓето не треба да има бариери. Овој филм ни го прикажува нејзиниот секојдневен живот,

третирајќи ја како млада индивидуа, со свој внатрешен и емотивен свет, која не сака да биде поинаква од другите.

СИДО - „Јас сум професор по философија и страствен филмаџија. Ако ги земете овие две страсти, јас практично ништо не сум“. Преку кадри кои асоцираат на првите неми филмови, преку крупни кадри, во кои Професорот Сидо го гледаме низ „зачудност“, Котевска ни преставува поинаква перцепција за човекот кој седел до нас на сите филмски проекции. Тој восхитено гледа во своите филмови, во кои гласно говори дека капитализмот ги победи похуманите идеологии. Три негови филма биле забранети од власта, но храброста и духот ги храни со неговата неисцрпна домашна библиотека.

ФИЛМСКА ПРОЕКЦИЈА

ФАКУЛТЕТ ЗА ДРАМСКИ
УМЕТНОСТИ СКОПЈЕ
ВТОРНИК 12.11.2013

Дебатира со општеството отворено преку своите алтернативни филмови. „Јас сум слободен човек, отсекогаш сум сакал и се трудам“. Котевска влегува во неговиот дом, после дванаесет години и успева својот индивидуален израз да го преточи и преку филмските кадри кои ги снимил Сидо.

НАПРАВИ САМ - Прв ангажиран документарен филм, на многу сериозен начин обработена една урбана тема која треба да ги засега сите граѓани на Скопје. Георгиев сериозно пристапува во проблемот што ќе го обработува, започнувајќи го документарниот филм со новинарски статии: СКЕЈТЕРИТЕ БАРААТ СВОЕ КАТЧЕ; САКАМЕ СКЕЈТПАРК, А НЕ ПРАЗНИ ВЕТУВАЊА. Главен протагонист е Игор (Штеки), но тој е претставник на група која е маргинализирана во нашето општество. Модерниот Скејдборд се развил прво во Калифорнија во доцните седумдесетти од 20 век. Овој вид на спорт најмногу бил популарен кај оние кои едреле на даски, па во недостаток на бранови се докажувале на ваков начин. Во Скопје сеуште ни една општина нема вложено пари да направи скејтпарк. „Младите и студентите што треба да бидат движечка сила, се преокупирани со кладилници, трач рубрики во маало и по кафичи. Од тука доаѓа инспирацијата да почнам да возам скирол, да избегам од монотонијата Скопска“. Бидејќи како индивидуи не можеле да придонесат ништо, скејтбордерите основаат организација „Скејтборд асоцијација на Македонија“, на која главна цел е да се добие добро направен скејтпарк, кој ќе биде функционален за тие што го користат. Првиот нивни предлог проект беше прифатен од Коце Трајановски, кој во медиумите најавуваше дека во Градскиот парк ќе се изгради Скејтпарк, но тоа не се случи. Сега групата скејтери работи илегален проект „Сам 2014“. „Контра на Скопје 2014. Ние за промена правиме нешто корисно.“ Ова е став за едно време, став за младите и реалноста во која ја живеат. Процесот на реализација на овој проект и иницијативата на групата млади скејтери е прикажана, а со тоа овој документарен филм се издвојува во однос на темата и сериозната ангажираност. Катерина Момева

СИТНО И ТИВКО

ТЕАТАРСКА ПРЕТСТАВА
АКАДЕМИЈА ЗА ДРАМСКИ
УМЕТНОСТИ ЗАГРЕБ

АВТОРСКИ ПРОЕКТ НА ГРУПАТА
СТУДЕНТИ ОД ВТОРА ГОДИНА И
ПРВА ГОДИНА МАСТЕР СТУДИИ ВО
КЛАСАТА НА ПРОФ. ВЕЛИБОР ЈЕЛЧИЌ
И ПРОФ. ЈЕРКО МАРЧИЌ
ВТОРНИК 10.11.2013 21:00

Проблемот на невработеност, стравот од невработеност, стравот да живееш без никаков финансиски приход, те поставува во незавидна позиција. Колку треба да се компромитираш? Која е цената на твоето вработување? Како организацијата на фирмата постепено не голта во себе. Го губиме дигнитетот на личноста? Кој ни ги наметнува улогите кои ги носиме во една фирма.

Катерина Момева

МАКС од Сара Керн

„Еднаш многу одамна си живееше едно девојче кое имало една магична топка која ѝ носела многу среќа. Поради тоа шумските животни многу ја посетувале. Но, еден ден топката ѝ се лизнала од рацете и се скршила на илјада мали парчиња. Животните ги барале скршените делчиња за и тие да добијат малку среќа. На крајот девојчето останало само. Животните ги нашле сите делчиња од магичната топка, освен едно, најмалото и најмагичното парченце од топката и таа не можела да им донесе среќа. Единственото животно кое не се откажало во потрагата по последното магично парченце од топката беше мечето, нејзиниот мал пријател...“

„Макс“ е една семејна сентиментална приказна каде преку ликот на едно мало дете кое едвај чека да ја посети својата болна и изнемоштена баба, се поставуваат прашања за вистинските вредности.

ДИВИОТ ИСТОК од Маја Прелог

Низ очите на едно младо заљубено момче преправено во нинџа кое оди да ја спаси девојката од својот лош брат, овој краток филм суптилно и метафорично ги опфаќа темите на детската и тинејџерската наивност.

ФИЛМСКА ПРОЕКЦИЈА

АКАДЕМИЈА ЗА ТЕАТАР, РАДИО,
ФИЛМ И ТЕЛЕВИЗИЈА - ЛЈУБЉАНА
СРЕДА, 13.11.2013

БЕНЏАМИН од Катарина Морано

Бенџамин е момченце кое ги знае сите возни редови и еден ден сака да вози воз. Овој краток документарен филм говори за желбите и соништата на едно детенце кое боледува од аутизам, каде авторката дава свој емоционален осврт кон темата.

СЕ ВИКАМ ОГЛЕДАЛО - Катарина Решек

„Секогаш ќе мислиш поинаку, бидејќи веруваш во нешто. Другите, твоите соученици на пример, не веруваат во крајот на светот. Некои од нив дури и не веруваат во Бог. Го гледаш светот на поинаков начин.“

Ајна на арапски значи пролет во рајот, додека на турски - огледало. Овој филм е кратка документарна монографија за девојка која живее и учи во Словенија, земја во која е мал бројот на припадниците на исламската вероисповед. И покрај верските разлики, таа живее нормален живот, но одвреме-навреме копнее по својот корен од Босна.

ТЕАТАРСКА ПРЕТСТАВА
УНИВЕРЗИТЕТ ЗА АУДИОВИЗУЕЛНИ
УМЕТНОСТИ ЕВРОПСКА ФИЛМСКА
АКАДЕМИЈА ЕСРА - ПАРИЗ - СКОПЈЕ -
ЊУЈОРК

ДЕЛИРИУМ ЗА ДВАЈЦА

МЕДИСКИ ПРОЕКТ: МУРКО од Нејц Левстик

Документарен филм за Дамјан Мурко, словенски пеач на забавна музика, кој во својот регион е познат како голема медиумска личност. Иако тој не знае да пее, тој на мошне лесен начин знае како да ја привлече публиката. Овој филм на еден комичен јазик раскажува за „тешкиот“ пат кон славата. Мурко самиот говори дека сака да привлекува внимание. Додека го прави тоа, една девојка очајно се обидува да ги следи неговите стапки, позирајќи на една бизарна фотосесија.

ДОПОЛНИТЕЛНА ПРОГРАМА

По проекцијата имавме шанса да се запознаеме со краткиот перформанс на Герјан Пиксен и Борис Бецемер, студенти од трета година од Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, или Уметничкиот институт Утрехт во Холандија. Преку една необична презентација тие не запознаа со VONK, користејќи се со живи сценски реквизити како фикус (кое требаше да претставува кактус), една златна рипка, како и помош од публиката во примањето и давањето на vonk-от. А, што е vonk и од каде доаѓа идејата за него, проследете сами:
<http://www.vonkvonk.nl/>

ЕЖЕН ЈОНЕСКО
СРЕДА, 13.11.2013

ДИПЛОМСКА ПРЕТСТАВА НА
СТУДЕНТИТЕ ПО АКТЕРСКА ИГРА
ВО КЛАСАТА НА ПРОФ. ДЕЈАН
ПРОЈКОВСКИ

Додека надвор се случува војна, човекот се бори со самиот себе, но и со тие околу него. Се гуши во здодевноста, осаменоста и безначајното. Ја бара логиката во апсурдноста, сличноста помеѓу полжавот и желката, но понекогаш и тие две нешта му изгледаат исто.

Денешната изведба на актерите ни прикажа еден жанровски микс на трагичното и комичното, каде во центарот се наоѓаат два меѓусебно спротивни лика кои се во постојан конфликт со времето и смртта. Преку исмевање на баналните ситуации од животот, преминувајќи од радост во тага и обратно, овие ликови тагуваат по нивните изгубени животи.

ФАУСТ 1

ТЕАТАРСКА ШКОЛА „АРТУРО“

- КЕЛН

ЈОХАН ВОЛФГАНГ ГЕТЕ

ЧЕТВРТОК 14.11.2013

СТУДЕНТИ ВО КЛАСАТА НА
ПРОФ. ГЕРЕОН НУСБАУМ И
АСС. ЛИЛЈАНА ИЛИЕВСКА

Харун Чифти од Германија, но со потекло од Турција, е еден од актерите кои играат во претставата Фауст 1 во режија на проф. Гереон Нусбаум и асс. Лилјана Илиевска, па го запарашавме:

Што претставува за вас ликот на Фауст, човекот што си ја продаде душата и што бара кога си ја продава душата?

-Го барал животот и што значи тоа подобро да дишеш. Не сум единствен што го игра ликот на Фауст, четворица актери ќе играме различни монолози кои ги избравме со помош на нашата асистентка Лилјана Илиевска, инаку со потекло од Македонија, поточно од Битола. Овој предмет се вика „Методи на актерска игра“, а во нашата академија за прв пат е воведен оваа година.

Колку актери го играат ликот на Мефисто ?

-Мефисто е ѓавол кој го игра еден актер. Како може да играш еден ѓавол...ни беше многу возбудливо кога го истражувавме, ој е секси и сака се' да земе во својата темна страна, а истовремено е нај голем хуманист во светот.

Чија беше идејата четворица актери да го играат Фауст, а еден Мефисто?

-Претставата ја режираше асистентката Лилјана Илиевска. На почетокот не интервјуираше сите. Ме запраша : што сакаш најмногу во животот, и без размислување одговорив : го сакам мојот син! Ако Фауст го сака животот јас учам да го сакам животот преку очите на мојот син, а така најдобро можам да го видам .

REALISATION: **MILA JOVANOVIĆ KATERINA MOMEVA**
LIDIJA MOJSOVSKA DRAGANA STOJCEVSKA
TRANSLATION: **GORJAN ATANASOV MILA JOVANOVIĆ LIDIJA MOJSOVSKA**
AJDIN ISLAMI TAMARA KOTEVSKA
PHOTOGRAPHY: **ALEKSANDAR RISTEVSKI**
GRAPHIC DESIGN: **KRISTINA RIZOSKA**
FRONT PAGE: **NEBOJSA VILIĆ**

THANKS TO
DEAN LAZAR SEKULOVSKI
PROF. NEBOJSA VILIĆ
EDUCATIONAL PRODUCTION STUDIO AT FDA
PHD VLADIMIR VASILEVSKI
GORAN PETROVSKI
SOTIR PARCANOV
IVANA FROM STERNA

УНИВЕРЗИТЕТ „СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ“ - СКОПЈЕ
Ss. CYRIL AND METHODIUS UNIVERSITY - SKOPJE

ФАКУЛТЕТ ЗА ДРАМСКИ УМЕТНОСТИ - СКОПЈЕ
FACULTY OF DRAMATIC ARTS - SKOPJE

Министерство за култура

МИНИСТЕРСТВО ЗА КУЛТУРА НА Р.МАКЕДОНИЈА
MINISTRY OF CULTURE - R.MACEDONIA

ГРАД СКОПЈЕ
CITY OF SKOPJE

МИНИСТЕРСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ И НАУКА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF REPUBLIC OF MACEDONIA